

[Yvonne Herløv Andersen]

bud – normale kan vi jo ikke gøre dem, som det er blevet sagt før i dag, bare vi kunne! – ender det som regel med invalidepension og et værelse med stereoanlæg, og hvad dertil hører, og en isolation, som man nok ikke kan forestille sig.

Jeg vil derfor gerne tilsige en hurtig behandling, men en velvillig behandling kommer det nok til at skorte på, medmindre vi gennem udvalgsarbejdet får gennemført nogle ændringer i det, der foreligger her i dag.

Ebba Strange (SF):

Det er en stor mundfuld lovforslag at skulle igennem, og det er derfor selvfølgelig også helt umuligt at komme igennem dem i detaljer, så mange af de kommentarer, jeg har at knytte til dem, må vente til udvalgsarbejdet. Jeg skal sige noget generelt og også sige noget om de enkelte punkter.

Det er sagt tidligere under debatten, at dette ligesom er den sidste del af socialreformen, og det får så også mig til at tænke på, at da vi i sin tid havde den sociale bistandslov til behandling her i tinget, sagde vi fra SFs side, at vores betingelse for at medvirke til bistandslovens gennemførelse var, at vi kunne være tilfredse med de økonomiske og administrative betingelser, hvorunder den skulle gennemføres. Det var vi ikke, og derfor medvirkede vi heller ikke til dens gennemførelse.

Jeg kunne egentlig sige lidt af det samme om de udlægningslove, vi behandler her i dag. Vi er i princippet i socialistisk folkeparti enige i at ophæve særforsorgsbegrebet, men vi er også helt overbevist om, og det er ministeren selvfølgelig også, at selv om vi ophæver særforsorgsbegrebet, ophæver vi ikke den situation, som de mennesker, der i dag er under særforsorgen, befinder sig i. Vi ved, at de er i situationer, der kræver ganske megen støtte og ganske mange ressourcer, for at de skal kunne få en positiv udvikling. Derfor vil vi interessere os meget for, under hvilke økonomiske og administrative vilkår disse love skal gennemføres.

Da vi havde debatten om åndssvageforsorgen den 1. februar her i tinget, blev jeg af fru Karen Thurøe Hansen kritiseret, fordi jeg ikke havde tillid til, at amterne og kommunerne kunne gøre de her ting godt nok. Det tror jeg såmænd nok de kan, for jeg synes

ærlig talt, at staten har gjort det rigtig skidt. Vi har netop, som fru Yvonne Herløv Andersen sagde, ikke tilnærmelsesvis opfyldt lovens formål, loven om åndssvageforsorg fra 1959. Det er jo det, der giver hele dilemmaet i dag, for hvis det var en forsorg, sådan som vi synes den skulle være, vi skulle lægge ud, var det for så vidt o.k., for så var der et forbillede for amterne, så var der noget, de kunne tage model af, så kunne de sige: sådan skal det gøres.

Der står udtrykkelig i socialministerens fremsættelsestale, at det er amtskommunerne, der skal sikre, at de eksisterende hjælpeforanstaltninger videreføres, og at det eksisterende serviceniveau ikke forringes, og samtidig er det altså socialministeren, der skal lægge de næste 5 års planer. Jeg vil da gerne herfra spørge socialministeren, om amterne har lov til at forbedre serviceniveauet, og hvordan man vil se på det fra regeringens side, for vi har jo været ude for i andre nedskæringsfaser, f. eks. på daginstitutionsområdet, at man fra regeringens og folketingets side har prøvet at pålægge kommunerne at foretage de samme nedskæringer og besparelser, som man gjorde fra statens side. Men jeg synes nok, det er et vigtigt spørgsmål, om de amter, der har lyst, kan gøre det. For hvad er det for et serviceniveau, vi overfører? Ja, jeg skal heller ikke, som fru Yvonne Herløv Andersen sagde det, genoptage debatten fra 1. februar, men vi konstaterede i hvert fald den dag, at dette folketing ikke engang ville være med til at give den nødvendige hjælp, der skulle hindre, at der igen i 1978, for tredje år i træk, skete en nedskæring på åndssvageforsorgens område.

Vi har overlæge på Ebberødgård Torben Hvams ord i åndssvagepædagogernes blad fra august for, at der allerede i det indeværende finansår er foretaget en 15 pct.s nedskæring, og at det næste finansår har nye nedskæringer forude. Vi ved det, jeg skal ikke gentage det.

Der er noget andet, jeg godt vil nævne. Den 18. maj 1976 vedtog dette folketing, at fremtidigt byggeri inden for forsorgen skulle ske i form af mindre institutioner. Det, man nu overlader amterne, er nogle mammutinstitutioner, som vi fra socialistisk folkepartis side har talt imod, hver gang vi havde lejlighed til det.